

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 109.920 van 1 september 2002
in de zaak A. 126.125/VII-27.704**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat H.K. BUKASA,,
 kantoor houdende te 1080 Brussel,
 Le Lorrainstraat 4/6

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Kongolese nationaliteit, op 31 augustus 2002 om 11.15 u per fax heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot terugdrijving van de minister van Binnenlandse Zaken van 29 augustus 2002;

Gelet op de beschikking van 1 september 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op zondag 1 september 2002 om 15 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat H.K. BUKASA, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd G. JACOBS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij voorhoudt dat zij als artis-modellist werkt voor het bedrijf “Paris mode Schengen”, gevestigd te Kinshasa en op zakenreis was naar Parijs; dat zij via Brussel reisde; dat zij in Zaventem aankwam op 29 augustus 2002 en aldaar door de federale politie werd tegengehouden;

Overwegende dat op 29 augustus 2002 de thans bestreden beslissing tot terugdrijving werd genomen, die als volgt is gemotiveerd:

“artikel 3, eerste lid, 3/: kan geen documenten overleggen tot staving van het doel en, de verblijfsomstandigheden. Betrokkene is van beroep modellist en verklaart naar Frankrijk (Parijs) te reizen om er stoffen aan te kopen. Is niet in het bezit van een uitnodiging voor zakelijke- of bedrijfsbesprekingen. Kan geen bewijsstukken voorleggen waaruit op duidelijke wijze zakelijke relaties blijken (geen adressen van firma's, eventuele prijsoffertes, documenten waaruit andere contacten blijken...). Hij is enkel in het bezit van een “ordre de mission”, waarvan de authenticiteit echter niet kan bewezen worden. Evenmin is geweten waar hij zal verblijven: hij is niet in het bezit van een hotelreservatie. Betrokkene is in het bezit van een open terugkeerticket, alhoewel hij zelf verklaart slechts 4 dagen te zullen verblijven en zijn visum geldig is van 15/06/2002 tot 01.09.2002 ”

Dit is de bestreden beslissing;

Overwegende dat de verzoekende partij wordt vastgehouden in het INAD-centrum te Zaventem;

Overwegende dat de verzoekende partij vraagt dat de zaak door de Raad van State zou worden behandeld in de Franse taal; dat de zaak echter overeenkomstig artikel 53 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State in het Nederlands moet worden behandeld; dat deze bepaling geen afbreuk doet aan het recht van de partijen die niet zijn onderworpen aan de wetgeving op het gebruik der talen in bestuurszaken, om voor

hun akten en verklaringen de taal te gebruiken die zij verkiezen, zoals bepaald in artikel 66 van de gecoördineerde wetten;

Overwegende dat de tot verzoekende partij vraagt dat haar persoonlijke verschijning zou worden bevolen; dat er echter geen wettelijk of reglementair voorschrift bestaat waarop de verzoekende partij zich kan steunen om de persoonlijke verschijning voor de Raad van State te vragen; dat de verzoekende partij geen redenen aangeeft waarom te dezen die persoonlijke verschijning zou aangewezen zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat alleen rekening kan worden gehouden met hetgeen terzake in het verzoekschrift werd vermeld, en niet met gegevens die ter zitting worden verstrekt;

Overwegende dat de verzoekende partij in wezen als nadeel inroept dat ten gevolge van de bestreden beslissing haar carrière zal worden gebroken;

Overwegende dat luidens artikel 3, 5° van het eerder genoemd koninklijk besluit van 9 juli 2000 de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten moet bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad van State met voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het voor de tegenpartijen mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen; dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift tot schorsing duidelijk en concreet dient aan te geven welk moeilijk te herstellen ernstig nadeel zij ondergaat of dreigt te ondergaan;

Overwegende dat de summiere en zeer algemene bewering van de verzoekende partij niet aan dit voorschrift voldoet; dat de verzoende partij bijgevolg niet aantoonde dat de

onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal veroorzaken;

Overwegende dat niet is voldaan aan de derde van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten begroot op 175 euro komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op 1 september tweeduizend en twee, door

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

E. BREWAEYS.